

Προς στήριξη της αιτήσεως ανατρέσεως, το Συμβούλιο προβάλλει δύο λόγους αντλούμενους από:

- πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που το ΔΔΔ υπερέβη τα όρια που η νομολογία έχει θέσει στον εκ μέρους του κοινοτικού δικαστή έλεγχο του μεγάλου περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει η ΑΔΑ όσον αφορά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων προς προαγωγή υπαλλήλων,
- παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, στο μέτρο η προσβαλλόμενη απόφαση εμφανίζει πολλά κενά και ασάφειες εξαιτίας των οποίων δεν είναι κατανοητό το σκεπτικό βάσει του οποίου το ΔΔΔ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη.

Προσφυγή της 28ης Απριλίου 2009 — Dunamenti Ερδμύ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-179/09)

(2009/C 167/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dunamenti Ερδμύ Zrt. (Százhalombatta, Ουγγαρία), (Εκπρόσωποι: J. Lever, QC, A. Nourty και R. Griffith, Solicitors)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση και το διατακτικό της στο μέτρο που έχουν εφαρμογή στην προσφεύγουσα,
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 2 και 5 της απόφασης στον βαθμό που διατάσσουν ανάκτηση της ενίσχυσης από την προσφεύγουσα, πέραν της ενίσχυσης που κηρύχθηκε από την Επιτροπή ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά,
- να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων κατά το άρθρο 65 του Κανονισμού Διαδικασίας, ζητώντας από την Επιτροπή να προσκομίσει στο Δικαστήριο αντίγραφα από όλες τις γραπτές ανακοινώσεις που αντηλλάγησαν μεταξύ της Επιτροπής και των Ουγγρικών αρχών και από όλα τα πρακτικά των συνεδριάσεων και των συζητήσεων μεταξύ τους, όπως παρατίθενται στη σκέψη 466 της προσβαλλόμενης απόφασης,
- εάν το Πρωτοδικείο δεχθεί ότι η προσφεύγουσα μπορεί να επικουρείται από εμπειρογνώμονα ή εμπειρογνώμονες, να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων παραγγέλλοντας πραγματογνωμοσύνη ή πραγματογνωμοσύνες ή οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει κατάλληλο,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C (2008) 2223 τελικό, της 4ης Ιουνίου 2008, με την οποία κηρύχθηκε

ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά η ενίσχυση που χορήγησαν οι ουγγρικές αρχές σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας υπό τη μορφή μακροπρόθεσμων συμφωνιών για την αγορά ηλεκτρικού ρεύματος (στο εξής: PPA) που συνάφθηκαν μεταξύ της επιχειρήσεως ηλεκτρισμού Magyar Villamos Művek Rt. (στο εξής: MVM), που ανήκει στο Ουγγρικό Δημόσιο, και των εν λόγω παραγωγών, σε χρόνο προγενέστερο της προσχωρήσεως της Ουγγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση [Κρατική ενίσχυση C 41/2005 (πρώην NN 49/2005) — «Λανθάνον κόστος» στην Ουγγαρία]. Η προσφεύγουσα χαρακτηρίζεται με την προσβαλλόμενη απόφαση ως αποδέκτης της εικαζόμενης κρατικής ενίσχυσης, ενώ η απόφαση αυτή υποχρεώνει την Ουγγαρία να ανακτήσει εντόκως την ενίσχυση από την προσφεύγουσα.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ, χαρακτηρίζοντας τις PPA της προσφεύγουσας ως ενίσχυση μολονότι αναγνώρισε ότι αποτελούσε κατ' ουσίαν προκαταρκτική συμφωνία ιδιωτικοποίησης. Κατά την προσφεύγουσα, οι Ουγγρικές αρχές ενήργησαν επομένως σύμφωνα με την αρχή του επενδυτή που δραστηριοποιείται σε οικονομία της αγοράς. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα τη Συνθήκη προσχωρήσεως της Ουγγαρίας και το άρθρο 1, στοιχείο β', περίπτωση ν, του κανονισμού 659/1999, του Συμβουλίου (1).

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ακόμη και αν, γεγονός που δεν ισχύει, είχε χορηγηθεί στην προσφεύγουσα κρατική ενίσχυση μέσω των PPA το 1995, η προσφεύγουσα μπορεί να επικαλεστεί τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι, σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία, η ενίσχυση αυτή θα χαρακτηριζόταν ως υφιστάμενη ενίσχυση.

Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι χαρακτηρίζοντας τις PPA της προσφεύγουσας ως μη συμβατή κρατική ενίσχυση η απόφαση παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας διότι εσφαλμένα κατέταξε την ενίσχυση ως ενίσχυση λειτουργίας και δεν έπρεπε να κριθεί ως ασυμβίβαστη, ακόμη και κατά το μέτρο που αντιστάθμιζε το λανθάνον κόστος της προσφεύγουσας. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το συμπέρασμα αυτό πάσχει από ανεπαρκή ή/και εσφαλμένη αιτιολογία και παραβιάζει το άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο α', της Συνθήκης ΕΚ, διότι δεν αναγνωρίζει ότι οι PPA της προσφεύγουσας συνέβαλαν στην προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης.

Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ανάκτηση της ενίσχυσης αποτελεί παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 του Συμβουλίου και παραβιάζει γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου όπως την αρχή των θεμιτών συμφερόντων και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα τονίζει ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα διαδικαστικά δικαιώματά της, όπως το δικαίωμά της για ακρόαση.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ, ΕΕ 1999 L 83, σ. 1